

როდესაც გარდმოვევლინა ალლაჰის სიტყვები: {როცა ალლაჰის შეწევნა და გამარჯვება იქნა მოსული} [ან-ნასრ: 1] ამის შემდეგ შუამავალი (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ყოველი ღოცვის დროს ამბობდა: «დიდებული ხარ შენ ჩვენო ღმერთო, ქება-დიდება შენ ჩემო ღმერთო, მომიტევე მე»

გადმოცემულია მორწმუნეების დედა აიშასგან (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომელმაც თქვა: «როდესაც გარდმოვევლინა ალლაჰის სიტყვები: {როცა ალლაჰის შეწევნა და გამარჯვება იქნა მოსული} [ან-ნასრ: 1] ამის შემდეგ შუამავალი (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ყოველი ღოცვის დროს ამბობდა: «დიდებული ხარ შენ ჩვენო ღმერთო, ქება-დიდება შენ ჩემო ღმერთო, მომიტევე მე».

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

მორწმუნეთა დედა აიშა (ალლაჰის იყოს მისით კმაყოფილი) გვამცნობს, რომ შუამავალი (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) როდესაც გარდმოვევლინა აიათი: {როცა ალლაჰის შეწევნა და გამარჯვება იქნა მოსული} მან მაშინვე განმარტა ეს აიათი და უზენაესი ალლაჰის ბრძანების აღსრულება იჩქარა თავის სიტყვებში: {მაშ, განადიდე შენი ღმერთი ქება-დიდებით და მას სთხოვე მიტევა}. და ის ცდილობდა, რომ ალლაჰი განედიდებინა ღოცვის დროს რუქუ'ის და საჯდას შესრულებისას: «დიდებული ხარ შენ», შორს ხარ ყველა იმ ნაკლოვანებისგან, რომელიც არ შეგეფერება შენ, «ღმერთო ჩვენო უფალო ქება-დიდება შენ», დიდებული ქება იყოს შენზე, შენი სრულყოფილი არსის თვისებების და ქმედებების შესაფერისი, «ღმერთო ჩემო მომიტევე მე», მაპატიე ჩემი ცოდვები და ნუ მომთხოვ მასზე პასუხს.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/5212>

